

Inhoudsopgave

<i>Visie</i>	1
<i>Redactioneel</i>	1
<i>Slotverklaring Kingston</i>	2
<i>Bidden met kinderen (2)</i>	4
<i>Medeleven</i>	5
<i>Wekelijkse bloemengroet</i>	5
<i>Bij de vieringen</i>	5
<i>40 jaar oecumene</i>	6
<i>Viering 40-jarig jubileum op 4 september</i>	7
<i>Taarten gevraagd voor jubileum</i>	7
<i>Jubileumlogo</i>	8
<i>Jubileumprogramma</i>	8
<i>Gemeenteavond i.v.m. komende vacature</i>	9
<i>Opbrengst collecten mei 2011</i>	9
<i>Dit inspireert mij...</i>	9
<i>Morgengebed</i>	9
<i>Wie was Titus Brandsma?</i>	10
<i>Interview werkgroep MOV/ZWO/ Diaconie</i>	10
<i>Nieuwe uitgaven rond de Bijbel</i>	17
<i>Zwart</i>	17

Visie

De oecumenische geloofsgemeenschap 'De Regenboog' voelt zich geïnspireerd door de Bijbel en wil in navolging van Jezus Christus een open huis zijn voor iedereen, jong en oud. In dit huis ontmoeten we elkaar en stellen we ons open voor anderen. We willen ons geloof beleven en belijden in oecumenische vieringen, in dienen en leren, in omzien naar elkaar.

In de oecumene zoeken we naar een bredere invulling van ons geloof, in eenheid én verscheidenheid. De veelkleurigheid van onze tradities en van onze persoonlijke geloofsbeleving vormt een bron van voortdurende verrijking, die ons in alle facetten van het leven bezielt. Daarin voelen we ons verbonden met mensen overal ter wereld en van alle tijden.

Met het vuur van ons geloof willen we ook mensen buiten de kerk, de wijk en de stad, in de wereld om ons heen, dichtbij en veraf, in woord en daad warmte bieden.

Redactioneel

De redactie ontving zoveel kopij voor dit zomernummer van het Bulletin, dat we een klein deel van de artikelen hebben doorgeschoven naar het septembernummer. U houdt dus nog het nodige van ons tegoed.

U kunt in dit nummer van alles lezen over het jubileumjaar, dat op zondag 4 september losbarst. Goed om te onthouden is dat de viering die zondag om 11.00 uur begint. Voor wie van bakken houdt, het verzoek om een lekkere taart mee te brengen, voor bij de koffie na de viering.

Het is niet alleen jubileum wat de klok slaat. We openen dit keer met een samenvatting van de slotverklaring, die aan het eind van de internationale Vredesconferentie in Kingston uitgesproken is. Voor alle ouders volgt daarna deel twee van "Bidden met kinderen". In "Bij de vieringen" kunt u lezen dat het ook in de zomerperiode zeer inspirerend is om op zondag de kerkdienst bij te wonen. Verder wordt uw aandacht gevraagd voor een gemeenteavond, die de Wijkkerkenraad op 25 augustus organiseert.

Frances Verhaar trakteert u op een zeer uitgebreid artikel over de werkgroep MOV/ZWO/Diaconie. Een aantal leden van die werkgroep heeft ze uitgebreid geïnterviewd. U kunt onder andere lezen over het werk van Christiaan de Witt in het buitenland. Wat u tenslotte in dit nummer mist, is de agenda. Deze is weggelaten, omdat een groot deel van de activiteiten in de Regenboog de komende periode zomerstop houdt.

De redactie wenst u een goede zomer toe en hoopt ook het komende seizoen op voldoende kopij.

Slotverklaring Kingston

De internationale oecumenische vredesconferentie in Kingston (Jamaica) is afgesloten met een slotverklaring. Jan Anne Bos, bestuurslid van Kerk en Vrede heeft de tekst in het Nederlands vertaald. Hieronder volgt een door de redactie van het Bulletin ingekorte versie.

Ere zij God en Vrede op Aarde

Boodschap van de Internationale Oecumenische Vredesbijeenkomst

'Moge hij vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest, zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde'.
Efeziërs, 3: 16-17

Wij verstaan vrede en vreedestichten als een onmisbaar deel van ons gemeenschappelijk geloof. Vrede is onlosmakelijk verbonden met de liefde, rechtvaardigheid en vrijheid die God alle mensen gegeven heeft door Christus en het werk van de Heilige Geest als gave en opgave. Het vormt een levenspatroon dat de menselijke deelname aan Gods liefde voor deze wereld weerspiegelt. De dynamische aard van vrede als gave en opgave ontkennt het bestaan van spanningen niet, deze vormen een intrinsiek element van menselijk relaties, maar het kan hun vernietigende kracht verlichten door rechtvaardigheid en verzoening te brengen.

God zegene de Vreedestichters. Lidkerken van de Wereldraad van Kerken en andere Christenen zijn één als nooit tevoren bij het zoeken naar wegen om geweld te weerspreken en oorlog te verwerpen ten gunste van 'Rechtvaardige Vrede'- het stichten van vrede mét rechtvaardigheid als een gemeenschappelijk antwoord op Gods roep. Rechtvaardige vrede nodigt ons uit tot een gemeenschappelijke reis en om ons te verplichten tot het bouwen van een cultuur van vrede.

Wij, bijna 1000 deelnemers vanuit meer dan 100 landen, bijeengeroepen door de Wereldraad van Kerken, hebben gedeeld in de ervaring van de Internationale Oecumenische Vredesbijeenkomst (IEPC), een bijeenkomst van Christelijke kerken en interreligieuze partners.

Toegewijd aan het bevorderen van vrede in de gemeenschap, vrede met de aarde, vrede op de markt en vrede tussen volkeren.

Wij kwamen bijeen op de campus van de Universiteit van West-Indië (Mona) in Kingston, Jamaica van 17 tot en met 25 mei 2011. We brachten de zorgen van onze kerken en regio's naar Jamaica.; we spraken hier met elkaar; we hebben nu een woord te delen met de kerken en de wereld. Wij hebben elkaar ontmoet in bijbelstudies, spiritueel verrijkende gemeenschappelijke gebeden, inspirerende uitingen van de kunsten, bezoeken aan lokale projecten, plenaire bijeenkomsten, werkgroepen, culturele bijeenkomsten, lezingen, diepe gesprekken en heel bewogen gesprekken met mensen die geweld, onrecht en oorlog aan den lijve ervaren hebben.

Terwijl we bijeen zijn in Jamaica zijn we ons zeer bewust van de gebeurtenissen in de wereld om ons heen. Verhalen van kerken herinneren ons aan de lokale, pastorale en maatschappelijke verantwoordelijkheden van mensen die dagelijks met de thema's die we bespraken, moeten omgaan. De naweeën van de aardbeving en tsunami in Japan roepen dringende vragen op rond nucleaire energie en bedreigingen van de natuur en de mens. Regeringen en financiële instituties staan voor de noodzaak verantwoordelijkheid te nemen voor hun falende beleid en de verwoestende invloed daarvan op kwetsbare mensen. Met zorg en compassie zijn wij getuigen van strijd voor vrijheid, rechtvaardigheid en mensenrechten van de volkeren in vele Arabische, maar ook in andere landen, waar moedige mensen strijden zonder wereldwijde aandacht. Onze liefde voor de volkeren van Israël en Palestina overtuigt ons ervan dat de voortdurende bezetting beide volkeren schade toebrengt. Wij hernieuwen onze solidariteit met de volkeren van verdeelde landen zoals het Koreaanse schiereiland en Cyprus en volkeren die verlangen naar vrede en een einde aan lijden in landen zoals Colombia, Irak, Afghanistan en het Grote Meren gebied in Afrika.

We zijn ons bewust dat Christenen vaak medeschuldig waren voor systemen van geweld, onrecht, militarisme, racisme,

kastensels, onverdraagzaamheid en discriminatie. Wij vragen God ons onze zonden te vergeven en ons te bekeren tot bewerkers van rechtvaardigheid en voorvechters van rechtvaardige vrede. We dringen er bij regeringen en andere groepen op aan ermee te stoppen religie als voorwendsel te gebruiken om geweld te rechtvaardigen.

Samen met partners van andere geloofsovertuigingen hebben we erkend dat vrede een kernwaarde is in alle religies, en dat de belofte van vrede zich uitstrekt naar alle mensen, ongeacht hun tradities en verbintenissen.

We zijn één in ons streven dat oorlog illegaal wordt verklaard. Worstelend om vrede op aarde worden we geconfronteerd met onze uiteenlopende contexten en geschiedenissen. We beseffen dat onderling verschillende kerken en religies uiteenlopende perspectieven van de weg naar vrede met zich meebrengen. Sommigen onder ons beginnen vanuit het standpunt van de persoonlijke bekering en moraal, de aanvaarding van Gods vrede in ons hart als grondslag voor vredesopbouw in de familie, in de gemeenschap, de economie, de aarde als geheel en de wereld der volkeren. Anderen beklemtonen de noodzaak zich allereerst te concentreren op wederzijdse ondersteuning en terechtwijzing binnen het lichaam van Christus opdat vrede verwerkelijkt kan worden. Sommigen moedigen de kerken aan zich te committeren aan brede sociale bewegingen en het openbare getuigenis van de kerk. Ieder van deze benaderingen heeft waarde; zij zijn niet wederzijds uitsluitend. In feite hangen zij onlosmakelijk samen. Zelfs temidden van onze verscheidenheid kunnen we met één stem spreken.

Vrede in de gemeenschap.

De kerken moeten hun gezamenlijke stem verheffen om onze Christelijke broeders en zusters en alle andere mensen die blootstaan aan discriminatie en vervolging op grond van religieuze onverdraagzaamheid te beschermen. Vredesonderwijs zou in het centrum van het curriculum geplaatst moeten worden in scholen, seminaries en universiteiten. Wij bevestigen de vredesopbouwende capaciteit van de jeugd en roepen de kerken op netwerken van vredeswerk te ontwikkelen en te versterken. De kerk wordt geroepen haar zorgen openbaar te maken en de waarheid te verkondigen buiten de muren van haar eigen heiligdom.

Vrede op de markt.

Het dominante economische model laat vaak voorbeelden zien van structureel geweld dat slachtoffers maakt zonder het directe gebruik van wapens of fysiek geweld, maar door de passieve aanvaarding van wereldwijde armoede, ongelijke handelsverhoudingen en ongelijkheid tussen klassen en volkeren. Contrasterend met de ongeremde economische groei van het neoliberale systeem, laat de Bijbel een visioen zien van leven in overvloed voor eenieder. De kerken moeten leren hoe ze volledige economische, sociale en culturele rechten voor allen als de grondslag voor een 'economie van het leven' kunnen verdedigen.

Het is een schandaal dat enorme geldsommen worden uitgegeven aan militaire budgetten en aan het leveren van wapens aan bondgenoten en de wapenhandel, terwijl deze bedragen dringend nodig zijn om armoede wereldwijd te bestrijden en om de wereldeconomie op een ecologisch en sociaal verantwoorde wijze te hervormen. Wij dringen er bij de regeringen van deze wereld op aan om onmiddellijk stappen te ondernemen om hun financiële hulpbronnen te investeren in programma's die het leven in plaats van de dood bevorderen. Wij moedigen de kerken aan om gemeenschappelijk strategieën te ontwikkelen om de economie te transformeren. De kerken dienen effectiever de onverantwoordelijke concentratie van macht en rijkdom en de ziekte die corruptie heet te confronteren. Stappen naar een rechtvaardige en duurzame economie sluiten meer effectieve regulering van de financiële markt, het invoeren van belastingen op financiële transacties en eerlijke handelsverhoudingen in.

Vrede tussen de volkeren.

De geschiedenis, in het bijzonder het getuigenis van de historische vredeskerken, herinnert ons aan het feit dat geweld tegen de wil van God is en nooit kan leiden tot oplossing van conflicten. Het is daarom dat we voorbij de leer van de rechtvaardige oorlog gaan en ons committeren aan rechtvaardige vrede. Dit vraagt van ons dat we van exclusieve

concepten van nationale veiligheid naar een concept van veiligheid voor allen gaan. Dit houdt een verantwoordelijkheid om geweld te voorkomen, om geweld met de wortel uit te roeien, van dag tot dag. We worstelen nog steeds met de vraag hoe onschuldige mensen beschermd kunnen worden tegen onrecht, oorlog en geweld. In dit licht worstelen we met het concept van de 'verantwoordelijkheid om te beschermen' (Responsibility to Protect) en het mogelijke misbruik daarvan. We dringen er bij de Wereldraad en daarmee verbonden organisaties op aan hun positie ten aanzien hiervan te verduidelijken.

We zijn voorstanders van volledige nucleaire ontwapening en het beperken van de verspreiding van "kleine wapens".

Wij als kerken verkeren in een positie om geweldloosheid te leren aan de machtigen, als we maar de moed zouden hebben. Want wij zijn volgelingen van Hem die kwam als een hulpeloos kind, stierf aan het kruis, ons leerde onze zwaarden neer te leggen, onze vijanden lief te hebben en uit de dood opstond.

Op onze reis naar rechtvaardige vrede is een nieuwe internationale agenda dringend nodig gezien de gevaren die ons omringen. Wij roepen de gehele oecumenische beweging en vooral diegenen die plannen maken voor de Assemblee van de Wereldraad van Kerken van 2013 in Busan, Korea met het thema 'God van Leven, leid ons naar rechtvaardigheid en vrede' op om Rechtvaardige Vrede, in al zijn dimensies, tot een centrale prioriteit te maken.

God zij dank, de Drievuldige. Ere zij U en vrede voor al uw mensen op aarde. God van het leven, leid ons naar gerechtigheid en vrede. Amen.

Bron: www.raadvankerken.nl

Bidden met kinderen (2)

Hoe doe je dat, bidden? Met eigen woorden of met een gebed uit een boekje, bid je vaste gebeden of iedere dag een ander gebed? En, hoe doe je dat met kinderen?

Bidden met kinderen houdt in dat het gebed in verstaanbare taal moet zijn waarbij kinderen kunnen voelen dat het gebed ook over hun leven en hun wereld gaat. Het moet dus zoveel mogelijk zijn afgestemd op hun bevattingvermogen en woordenschat.

Er zijn verschillende vormen van gebed:

- Vaste gebeden zoals bij de maaltijd, het Onze Vader. Hierin klinkt een hele traditie mee en dat geeft deze gebeden een bijzondere kracht. Deze gebeden kun je altijd bidden ook of juist als je ergens geen woorden voor hebt, bijvoorbeeld bij verdriet of blijdschap.
- Vooraf geformuleerde gebeden uit gebedenboeken mits deze een concrete verbintenis leggen met God en de leef- en belevingswereld van het kind. 'Goede' gebeden kunnen je op nieuwe gedachten brengen en je iets geven om over na te denken.
- Spontane zelfgeformuleerde gebeden, zoals je samen dankend en vragend voor het slapen gaan de dag aan God voorlegt. Zo laat je je kind zich met eigen woorden tot God richten en bouwen kinderen zelf aan hun relatie met God.
- Het gezamenlijk gebed, vaste momenten waarop je samen met de kinderen kunt bidden. Dit gezamenlijk bidden vormt een onderdeel van het gezamenlijke leven in het gezin. Ieder zal dit inpassen naar gelang de eigen situatie.

Er zijn vele vormen van bidden: met woorden; in stilte; met een lied; met muziek; met gebaren en beelden en met symbolen en rituelen. Belangrijk is het een vorm te zoeken waarbinnen zowel de opvoeder als het kind ruimte vinden om richting te kiezen naar God toe.

Beeld van God

Jonge kinderen hebben vaak niet zo'n moeite om woorden te vinden waarin zij God kunnen aanspreken. Zij spreken zich direct en onbevangen uit voor God, leggen Hem onbekommerd hun vragen voor en hebben er een groot vertrouwen in dat God hun wensen inwilligt. Kinderen moeten zich op hun gemak

kunnen voelen bij het bidden. Zij moeten ervaren: God, die zo groot en goed is, houdt van mij zoals ik ben, ondanks mijn fouten en zwakheden. Voor kinderen, en voor volwassenen, is deze ervaring van Gods liefde van grote waarde. Spreken met God vraagt een waarheidsgetrouw godsbeeld; God als de Ander die zich niet laat manipuleren.

Als kinderen ouder worden komen er vragen: Luistert God wel? Hoe kan ik dat weten, want Hij zegt niets terug? Dit zijn eigenlijk vragen over het beeld dat zij van God hebben. De vragen bieden een mooi aanknopingspunt om hierover met je kind in gesprek te gaan. Als kinderen van jongs af aan meemaken dat bidden op verschillende manieren kan, zullen zij zich later vrijer voelen in het zoeken en vinden van een manier die bij hen past. Zo krijgt het kind de kans om te groeien in het eigen geloof.

Bidden met tieners

Tieners maken zich los van de thuissituatie, trekken zich terug en keren zich soms af van bepaalde vormen van bidden. Met levensvragen en God zijn ze vaak nog wel bezig maar de vormen zijn wel anders. Ze schrijven dagboeken, gedichten en teksten waarin ze veel van hun vragen en verlangens verwoorden. Of ze luisteren naar popsongs en vinden in de muziek en de tekst herkenning van wat hen bezighoudt.

Het praten over bidden en het samen bidden kan weerstand op gaan roepen. Als opvoeder zul je de tiener ook in het bidden los moeten laten. Het is een periode van 'zelf doorgaan, maar tieners niet al te nadrukkelijk erbij willen betrekken'. Je kunt tieners helpen om tot een zelfstandig gebedsleven te komen door goede 'gebeden' boeken aan te reiken die hen bemoedigen.

Tips:

- Een kind dat dat wil kan ook zelf een gebed maken en dat ook hardop bidden. Denk eens aan een vaste dag waarop een kind mag 'voorbidden'.
- Een 'vast' gebed voor een bepaalde periode, bijvoorbeeld in de Advent en Veertigdagentijd.
- Een gebedendoosje of een gebedsdoobsteen waaruit je een gebed kiest.
- Kies eens voor een lied.
- Wil je kinderen bij het gebed betrekken? Vraag voor wie of waarvoor ze willen bidden en verwerk dat in een gebed.

Bep Willers- van Oostwaard

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores?
Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Atie Segaar, Primuladuin 3
Telefoon: 521 00 42

Bij de vieringen

Op **26 juni** is er een bijzondere viering. Ditmaal wordt het thema van de viering bepaald door de liederen die het Regenboogkoor zal zingen. Zij zullen een aantal delen uit de *Deutsche Messe* van Franz Schubert (1797-1828) zingen waardoor vooral het begin van de viering (Kyrie en Gloria) en de Tafelviering een bijzonder accent krijgen. In de Woorddienst bepaalt de Choralkantate *Verleih uns Frieden gnädiglich* van Felix Mendelssohn Bartholdi (1809-1847) het thema: **Vrede**. Vanuit Jesaja 2, 2-4 klinkt de belofte van vrede. In Matteüs 10, 34-11,1 horen we een heel ander geluid: Meen niet dat ik gekomen ben om vrede te brengen. Hoe zit dat nu?

Naast deze klassieke liederen zullen er genoeg eigentijdse teksten klinken (Iona-Taizé-Tussentijds), waaronder een gezongen tekst van het Onze Vader uit de Nieuwe Bijbel Vertaling. Wij verheugen ons op een inspirerende viering.

Zondag **10 juli** is een vakantiezon­dag. Het is zomer, met alle weelde van een bloeiende, groene en vrucht­dragende natuur. Ook in de lezingen van deze zon­dag komt dat naar voren. In Matteüs 13 vertelt Jezus over het woord van God dat rijkelij­k over de wereld uit­gestrooid wordt. Als de oogst­tijd komt, zal blijken in wie het woord (veelvoudig) vrucht zal dragen. Ook de lezing uit Jesaja 66 ademt de ‘overvloed, overvloed Gods” (gez. 224).

In de viering van **21 augustus** zal DV de Doop bediend worden aan Brechtje de Jong, dochter van Hendrik-Jan en Els, zusje van Anke, Sjoerd en Erik.

Zondag **4 september** is voor de Regen­boog een hele bijzondere zon­dag. Het is dan 40 jaar geleden dat onze oecumenische geloofsgemeenschap startte in een keet in de nieuwe Merenwijk. Deze zon­dag is dan ook de start van ons jubileumjaar, dat in het teken staat van het thema “Hoop”. De hele dag wordt op allerlei manieren aandacht besteed aan dit jubileum, maar we beginnen natuurlij­k met het hart van onze Regenboog: de viering. Aan de hand van lezingen uit Johannes 10 (de goede herder met zijn vele schapen) en Johannes 17 (opdat wij allen één zijn) denken we na over het wonder dat we al 40 jaar meemaken: dat we uit onze verschillende achtergronden samengekomen zijn in de Regenboog en daar nu al 40 jaar - zo verschillend als we zijn - allemaal aangesproken worden en geraakt worden door de stem van die ene Heer. Oecumene is geen doel op zich, het is de verbondenheid die mensen door de kerken heen ervaren in hun leven als gelovige, in hun leven met geloof. Een verbondenheid waarin Gods verbondenheid met mensen door­klinkt. Dat is de kern van de oecumene, zo leggen wij verantwoording af van de hoop die in ons leeft, en we voelen ons bevoorrecht dat we al 40 jaar door elkaar verrijkt en gevoed, samen kerk mogen zijn. We vieren dat dan ook met liederen en gebeden, meditatief en uitbundig, en vooral met zijn allen. Om het feest niet alleen voor onszelf te houden bevelen we op deze zon­dag de Voedselbank in het bijzonder bij u aan. Neem iets feestelij­ks mee voor hen die op de Voedselbank zijn aangewezen (binnen de richtlijnen van de Voedselbank).

Op **18 september** besteden we aandacht aan de landelij­ke vredesweek die dit jaar als thema heeft: **Elk mens een veilig bestaan**. De bedoeling is om deze viering vorm te geven in de traditie van de Taizéviering. de Pastores

40 jaar oecumene

Oecumene is elke dag nieuw. Telkens weer opnieuw moeten we over de vanzelfsprekendheden van ons eigen geloof heen durven stappen om elkaar de hand te reiken. Dat is best moeilij­k en vermoeiend. Bij alles wat je doet word je bevraagd vanuit de andere tradities. Daardoor word je steeds opnieuw uitgedaagd je rekenschap te geven van wat je gelooft en te zoeken naar vormen die recht doen aan de verschillende tradities. Maar toch ervaren we het als een voorrecht ons geloof met elkaar te kunnen delen. Het samen optrekken geeft een open houding naar anderen toe. We kunnen elkaar omarmen en dat maakt ons rijk en sterk.

40 jaar oecumene in de Merenwijk heeft mij geleerd dat oecumene geen eigen geloof is, maar een open staan voor het geloof van anderen en daar jezelf in herkennen. Verbondenheid zoeken in die éne God, vieren dat we allemaal kinderen van God zijn en aan Zijn Tafel zijn genood, samen lichaam van Christus zijn waarbij de een niet zonder de ander kan, opdat de wereld gelove...

In de Bijbel betekent 40 jaar een afgeronde periode: perioden van rust en voorspoed onder richteren en koningen zoals Saul, David, en Salomo; periode van bezinning en uitzuivering in 40 jaar woestijn; perioden om zich klaar te maken voor een nieuwe stap: Izaak en Esau trouwen op hun 40ste en ook het leven van Mozes verloopt in 3 periodes van 40 jaar.

Ook wij staan na 40 jaar voor nieuwe uitdagingen. Het klimaat in de kerken is veranderd. In de jaren ‘70 bruide de katholieke kerk van vernieuwing, ingezet door het Tweede Vaticaans concilie terwijl ook in de protestantse kerken van alles in beweging kwam en men toenadering zocht naar elkaar. De stemming was euforisch. Inmiddels is het vernieuwingsvuur in de katholieke kerk afgedekt en hebben de protestanten elkaar gevonden in de PKN. De stemming is er nu een van consolideren. Voor oecumene is niet meer zoveel ruimte.

Toch laten we ons daar niet door ontmoedigen. We hebben niet voor niets ‘hoop’ gekozen als thema voor ons jubileumjaar. Hoop betekent vol verwachting en met vertrouwen uitzien naar de toekomst. We zijn trots op wat we in 40 jaar hebben opgebouwd en verwezenlijkt. Nog steeds vinden veel gelovige mensen hun thuis in de Regenboog. We zoeken zelf onze weg,

zoals Kees de Bruïne voor ons dichtte in 'Het lied van de regenboog' :

Wij zwerven in een lichte boot
door watervloed en winden,
wij vragen om de hulp van God
en gaan langs grenzen van de dood
om vaste grond te vinden.....
Lang zullen we leven!

Ingrid Weitenberg, voorz. AKM

Viering 40-jarig jubileum op zondag 4 september

De dag waarop we het jubileum starten, heeft een vol programma. Momenteel zijn er al veel mensen bezig om alles in goede banen te leiden. Straks moet het een spetterende dag worden. **Een feest voor iedereen.**

De dag begint met een feestelijke viering om 11.00 uur. Iets later dan gebruikelijk, want we verwachten die dag mensen die van ver moeten komen en die willen we graag de gelegenheid geven om ook de viering bij te wonen. Aansluitend vindt de receptie plaats. Een moment voor het uitwisselen van goede wensen en felicitaties. Het jubileumboek over 40 jaar oecumene wordt dan gepresenteerd. Dat alles onder het genot van koffie, taart, een hapje en een drankje.

Het middagprogramma begint om 14.00 uur met een dansperformance door "Vuur en Sintels". Een solo van dans en teksten uit het Hooglied. Het gaat over de liefde die komt vanuit de woestijn met ups en downs en het verlangen daarnaar. Een prachtige metafoer voor 40 jaar oecumene: ook een liefde die opkomt vanuit de woestijn van de ontkerkelijking en zo zijn ups en downs heeft en waarnaar wij allemaal hartstochtelijk verlangen. De rest van de middag is het "Openhuis/ Open dag". De werkgroepen

wijkcontacten en de Regenboog open zijn de gastvrouwen/-heren van de middag. Bij hen kunt u altijd terecht voor nadere informatie.

Terwijl in de kerkzaal optredens worden verzorgd door verschillende werkgroepen zijn er in de verschillende zalen presentaties. Bovendien wordt de tentoonstelling rond ons veertig jarig bestaan geopend.

Er zijn optredens van:
het Regenboogkoor
AKM
Koffie na de dienst
Lezing lectoren
Arcobaleno

In het continu programma kan iedereen actief deelnemen aan activiteiten:

Jongerenprogramma (in zaal 1)
Kinderprogramma (zaal 2)
Workshop quilten (in zaal 3)
Presentatie bloemschikken (kerkzaal)
Presentatie website (kerkzaal)
Presentatie Rozenkring kerkzaal ('tafeltje')
Presentatie Stuurgroep Stiltecentrum in Stiltecentrum
Aangevuld met mogelijke presentaties van Vorming en Toerusting en de werkgroep MOV/ZWO/Diaconie

De dag wordt gezellig afgesloten met een Indische maaltijd. Om hier aan deel te nemen wordt een bijdrage van € 12,50 gevraagd. Om te weten voor hoeveel mensen er gekookt moet worden, moet voor de maaltijd worden ingetekend. Een lijst komt in de hal te hangen.

U ziet, we hebben er alles aan gedaan om er een mooie dag van te maken. We hopen u 4 september te mogen begroeten.
Commissie 4 september

Taarten gevraagd voor jubileum

Op zondag 4 september worden we, als geloofsgemeenschap 40 jaar. Bij zo'n verjaardagsfeest hoort natuurlijk ook taart en ander lekkers. Om het zo oecumenisch en economisch mogelijk aan te pakken vragen we u nu eens het beste van uw baktraditie met elkaar te delen. Het gaat niet om de recepten (theorie), maar om concrete taarten, cakes en andere versnaperingen (praktijk). Daar gaan we dan met z'n allen op 4 september na de feestelijke dienst heerlijk van smullen. Dat zal feest zijn!

In de hal staat een intekenlijst waarop u kunt aangeven wat u gaat aanbieden. Op zaterdag

3 september is de regenboog open om de taarten in ontvangst te nemen.

Jubileumgroep 4 september

Jubileumlogo

De feestcommissie vond het een goed idee om voor het 40 jarig jubileum een speciaal logo te ontwerpen. Een logo is niet alleen een merk, het weerspiegelt de identiteit. In dit logo weergegeven door de regenboogkleuren op de achtergrond, de contouren van het gebouw en de tekst oecumene merenwijk rond het cijfer 40. Dit laatste is herkenbaar afgeleid van het logo met het scheepje en oecumene-Merenwijk zoals we dat al kennen. De klok als symbool voor waakzaamheid en de krachtige roepstem die gehoord wil worden overspant alles. De overige elementen plaatsen ons in de tijd (jaartallen) en de plaats waar we zijn (de regenboog) en van waaruit (Leiden) we willen optreden.

Jubileumprogramma

Het is een voorrecht om samen veertig jaar één geloofsgemeenschap te vormen, waarin alle vormen van kerk-zijn gezamenlijk gedaan en gevierd worden. In 1971 is de Oecumenische Geloofsgemeenschap gestart als een samenwerkingsverband vanuit de Leidse samenwerkende kerken (tegenwoordig de Raad van kerken Leiden). Vanaf het begin zag de geloofsgemeenschap het als haar taak en opdracht om er voor de hele wijk en alle bewoners te zijn. In veertig jaar is er heel wat veranderd, hebben andere organisaties hun eigen plek in de Merenwijk ingenomen en heeft de wijk zich in allerlei opzichten ontwikkeld. Al die jaren hebben we geprobeerd de banden met elkaar te bewaren. Daarom willen we ons jubileum ook vieren met allen in wijk en stad die zich met ons verbonden weten. Een jaar lang zijn er activiteiten voor jong & oud, voor gelovigen, niet-meer-gelovigen en anders-gelovigen, voor zangers en musici, voor praters, denkers en doeners, voor onszelf en voor anderen, voor mensen dichtbij en wat verder weg.

Het thema **hoop** loopt als een rode draad door de verschillende programma onderdelen. Op allerlei wijze zal het ter sprake komen en vormgegeven worden. Weet u van harte welkom op deze bijeenkomsten. Op de website van de Regenboog www.deregenboogmerenwijk.nl vindt u steeds het laatste nieuws en kunt u zich ook opgeven voor deelname. We nodigen u van harte uit dit jubileum met ons mee te vieren.

Zo. 4 sept 2011	Jubileumviering (11.00 uur) Open Middagprogramma (14.00-17.00 uur) Met o.a. Riëtte Beurmanjer, dansperformance over <i>Hooglied</i>
Vr. 14 okt. 2011	Peter Vermaat met de voorstelling <i>Titus Brandsma</i> (20.00 uur)
Zat. 12 nov. 2011	LOOD-dag met Prof. Dr. Christiane Berkvens Thema: <i>Hoop door de eeuwen heen in kunst en cultuur</i> Dagvoorzitter: Drs. Henk van Hout, voorzitter Raad van Kerken Ned.
Zat. 17 dec. 2011	Kerstmarkt tbv een <i>project in Brazilië</i>
Zat. 21 jan. 2012	Scratchconcert olv Hendrik Jan Brethouwer
Zat. 11 febr. 2012	ScratchMusical voor kinderen (met de Vliegende Speeldoos)
Zat. 18 febr. 2012	Ontmoetingsdag voor (oud) AKM-leden, met als thema: <i>De hoop vliegt als een vogel uit.</i>
Vr. 30 mrt. 2012	Toneelvoorstelling voor Pasen <i>Het lege graf</i>
31 mrt-14 apr. 2012	Pax Kinderhulp: vakantie voor jongeren uit Berlijn
Zat. 21 apr. 2012	Scratch korendag olv Marja Goudzwaard
28 april-6 mei 2012	Taize reis voor jongeren
Zat. 12 mei 2012	Symposium over <i>Hoop in een maatschappelijke context</i> Gastspreker: Prof. Dr. Erik Borgman (Tilburg) en vertegenwoordigers uit de gezondheidszorg, politiek, bedrijfsleven en de kleinkunst. Dagvoorzitter: Prof. Dr. L. Leertouwer
Juni 2012	Verrassingsviering voor ieder die zich jong voelt
Vr. 29 juni 2012	Open Regenboogdis

Opbrengst collecten mei 2011

Datum	1 ^e mandje	2 ^e mandje	Kinderneven- dienst	Bestemming 2 ^e mandje
01-mei	€ 106,50	€ 90,30	€ 3,09	Diaconie
08-mei	€ 101,82	€ 103,27	€ 6,62	Opbouw Prot. Gemeente
15-mei	€ 168,15	€ 151,98	€ 8,40	Roepingenzondag

22-mei	€ 91,20	€ 93,60	€ 2,45	Pastoraat Leiden
29-mei	€ 178,98	€ 194,88	€ 4,40	Oosterse Kerkenzondag

Dit inspireert mij...

Veel mensen hebben een 'favoriete' tekst, gebed, lied of afbeelding die hen steun geeft, inspireert, bemoedigt, troost of hoop geeft op moeilijke of juist blij momenten. Een tekst of afbeelding die voor uzelf waardevol is, kan ook anderen inspireren.

De Stuurgroep Stiltecentrum is dan ook benieuwd naar uw dierbare tekst, afbeelding, enz. Als u deze inspiratie wilt delen met anderen zet u dit dan op papier met een korte toelichting waarom dit voor u belangrijk is. Het idee is om de bijdragen te bundelen tot een boekje zodat meer mensen inspiratie uit deze teksten kunnen halen.

U kunt uw bijdrage, met of zonder naam, achterlaten in de multomap in het Stiltecentrum, direct rechts naast de deur of inleveren bij de Stuurgroep Stiltecentrum. (zie Mierenboekje)

Stuurgroep Stiltecentrum
Heleen Gombert- ter Beek.

Morgengebed

Tussen Pinksteren en de jubileumviering zal er geen morgengebed zijn.

Wel is het Stiltecentrum op de gebruikelijke tijden van 10.00-12.00 uur geopend en is er in het Stiltecentrum gelegenheid tot meditatie en gebed. Vanaf woensdag 7 september zal er weer wekelijks op woensdagmorgen een morgengebed zijn.

Wie was Titus Brandsma?

Hij werd in 1881 als Anno Sjoerd geboren, op een boerderij bij Bolsward. Als elfjarig jochie ging hij naar het kleinseminarie van de franciscanen in Megen, om daarna als zeventienjarige zich aan te sluiten bij de karmelieten. Daar nam hij de kloosternaam Titus aan. Na zijn priesterwijding studeerde hij in Rome, promoveerde in de wijsbegeerte en werd uiteindelijk hoogleraar in Nijmegen. Daar hield hij zich niet alleen bezig met de wijsbegeerte, maar nog meer met de mystiek. Hij was gefascineerd door Teresa van Avila. Als filosoof en kenner van de mystiek peilde hij de diepten van het menselijk hart. Daarnaast bleef hij oog hebben voor de mensen om zich heen en deed hij veel journalistiek werk. Toen ons land werd bezet door de Duitsers, kwam Titus Brandsma met hen in conflict. De directe aanleiding tot zijn arrestatie was zijn actie om de dagbladen te bewegen geen artikelen en advertenties van de NSB op te nemen. Acht weken zat hij in een cel in Scheveningen. Daarna in het Politie Doorgangskamp in Amersfoort, opnieuw in Scheveningen, vervolgens in Kleef, om te sterven in Dachau. In een theatrale vertelling laat Peter Vermaat het publiek kennis maken met het leven van deze man. Wat bezielde hem?

Was hij een heilige?

Was hij een verzetsheld?

Of beide?

Titus Brandsma; Wie was deze pater, deze karmeliet?

Op vrijdag 14 oktober speelt Peter Vermaat Titus Brandsma in de Regenboog, Watermolen 1 te Leiden. Aanvang 20.00 uur Toegangskaarten à €4.-- verkrijgbaar vanaf 4 september via de website of Edo Elstak of na de vieringen bij de informatietafel in de hal.

Interview Werkgroep MOV/ZWO/Diaconie

Foto: vlnr. Ireen Teunissen, Cecile Werner, Anneke Boon, Ada Minne, André Vording Ds. Inge Smidt, Reina Wessels en Wim Goossens

De afkorting MOV/ZWO staat voor Missie Ontwikkelingssamenwerking Vrede/ Zending Werelddiaconaat Ontwikkelingssamenwerking. De afkorting MOV wordt door diaconale groepen binnen de katholieke kerk gebruikt, ZWO door groepen binnen de protestantse kerk. De werkgroep bestaat uit een zevental bevlogen vrijwilligers en ds. Inge Smidt. Het doel van de werkgroep is: "Aandacht hebben voor de nood van mensen in de eigen kring, de stad Leiden, maar ook voor mensen verder weg en dat laatste ook wereldwijd gedacht. De kracht van de werkgroepleden is dat zij snel iets kunnen organiseren en daarbij tot een goede taakverdeling komen.

Ontstaan van de Werkgroep MOV/ZWO/Diaconie

De werkgroep bestaat al vanaf de oprichting van de Regenboog. Enkele mensen die er jarenlang werk voor hebben verricht zijn Peter Hans van den Broek, Theo Scholten ofmconv., Anneke en Sip Glashouwer, Joost Swen en Astrid Delleman. De werkgroep bestaat nu uit: Wim Goossens en Ireen Teunissen-Kolstee, Anneke Boon, Ada Minne-Ter Morshuizen, André Vording, Cecile Werner, Reina Wessels-ten Bruggenkate en ds. Inge Smidt.

ACTIVITEITEN VAN DE WERKGROEP

De vastenactie en vastenmaaltijd

De werkgroep zet zich in voor de Vastenactie. Het betreft dit jaar een school project in Ghana, dat gesteund wordt door tien parochies in Leiden en omgeving. Stichting Cordaid heeft toegezegd 50% toe te voegen aan het opgehaalde bedrag. André Vording, contactpersoon van de werkgroep, deed aan het begin van de veertigdagentijd een beroep op de gemeente om dit project te steunen. De kinderen in Kumasi in Ghana hebben dringend een nieuwe vleugel aan hun basisschool nodig. Onderwijs is een middel om uit de armoede te komen. Dat levert overvolle klaslokalen, noodvoorzieningen onder afdaken op en voor de examens moet gebruik gemaakt worden van de kerk. Om een oplossing te vinden is er door de parochie gestart met de bouw van acht klassen en een aula in een nieuwe vleugel van de school. De kosten van dit project zijn geraamd op €96.350, -.

De werkgroepleden organiseerden samen de vastenmaaltijd waar mensen zich van te

voren voor konden inschrijven. Tijdens de maaltijd vertelde Dik Kompier, die persoonlijk bij dit project betrokken is, met behulp van een diapresentatie over de school in Kumasi. De maaltijd bestond uit pindasoep naar Ghanees recept. Er werden schijfjes komkommer bij gepresenteerd, cassave chips en brood en een glas helder schoon water. Als toetje was er een mandarijn. Eenvoudig eten in onze ogen, maar Pater Augustin uit Kumasi zou het een volle maaltijd gevonden hebben. Samen eten met mensen voor een gemeenschappelijk doel, gaf een gevoel van verbondenheid. De maaltijd leverde ongeveer € 300,- aan donaties op. Verdubbeld is dat dus € 600,-.

Producten uit Sri Lanka en de kerstmarkt

In de Regenboog zijn regelmatig na de zondagse viering tafels te vinden waarop producten uit Sri Lanka zijn uitgesteld. De verkoop wordt georganiseerd door Reina Wessels-ten Bruggenkate. De producten vinden gretig aftrek en het maakt het koffiedrinken na de dienst extra gezellig. In 2009 organiseerde de werkgroep onder leiding van Cécile Werner een kerstmarkt, die een groot succes werd. Deze markt leverde € 2000,- op bestemd voor een project van broeder van Maastricht Henk van Heck. Het betrof een waterpomp voor dove kinderen in Limbe (bij Blantyre) een plaats in een van de armste landen in Afrika: Malawi. In december staat er weer een kerstmarkt op het programma. Het geld zal dan gaan naar een project in Brazilië waar Wim Goossens missionaris is geweest. Het Opvangcentrum Movimento Pró-Criança in São Gonçalo van Pater Antonio Revers kampt met een lekkend dak dat dringend aan vervanging toe is.

Oikocredit

Sip Glashouwer introduceerde nog een andere vorm van ondersteuning van derde wereldlanden. Het solide beleggen in aandelen bij Oikocredit, een kerkelijke organisatie die minikredieten verstrekt. Deze maken het mogelijk dat mensen die geen geld hebben, toch een bedrijfje kunnen starten. Het krediet wordt voor het merendeel aan vrouwen verstrekt, die in de loop van de tijd hebben bewezen betrouwbare zakenpartners te zijn. Sinds de introductie zijn er ook mensen in de Regenboog die op die manier de derde wereld steunen.

De voedselbank

Elke eerste zondag van de maand wordt aan de gemeenteleden van de Regenboog gevraagd om artikelen mee te nemen voor de voedselbank. De voedselbank toetst

nauwkeurig wie voor een voedselpakket in aanmerking komen. Door de financiële crisis is het aantal aanvragen alleen maar toegenomen. Het meebrengen van gaven is een concrete manier om solidair te zijn met hen die grote moeite hebben, om eten op tafel te zetten.

De Stichting Exodus

De werkgroep heeft ook gereageerd op een uitnodiging van de Stichting Exodus. Het betrof een ontmoeting van gemeenteleden van de Regenboog met ex-gedetineerden om de terugkeer in de maatschappij voor hen te vergemakkelijken. Gekozen werd voor het samen kijken naar een voetbalwedstrijd. Die ontmoeting is in een ontspannen sfeer verlopen en er wordt nog naar andere mogelijkheden van contact gezocht.

Diaconaal Centrum de Bakkerij in Leiden

De werkgroep heeft nauwe banden met het Diaconaal Centrum de Bakkerij en kan indien gewenst aansluiten bij de projecten door hen georganiseerd. De Regenboog viert dit jaar haar 40-jarig en de Bakkerij haar 25 jarig jubileum. Het motto van de Bakkerij is: "Helpen waar geen helper is". Na de samenwerking vanaf 1992 tussen de gereformeerde en hervormde diaconie, is nu ook de samenwerking met de katholieken een feit.

Het nieuwe project "Vraag en Aanbod"

Dat is een recent project van de werkgroep. Mensen uit de Regenboog kunnen elkaar laten weten (op het bord in de voorhal) dat ze iets materiëls of immateriëls aan te bieden hebben of nodig hebben. Zo bood iemand bijvoorbeeld een meditatiebankje aan. Een familie vroeg om een oppas voor de kinderen. Mensen kunnen ook aangeven dat ze een bepaalde activiteit zouden willen ondernemen. Zo kunnen zij medegemeenteleden op het spoor komen die daar ook enthousiast voor zijn. Er wordt nog maar schoorvoetend van deze dienst gebruik gemaakt. Het moet nog even wennen.

Met haar activiteiten beoogt de werkgroep de kennis en de bewustwording van de gemeenschap van de Regenboog op bovengenoemde terreinen te vergroten en deelname te bevorderen

RECHTSTREEKSE BETROKKENHEID BIJ PROJECTEN IN DERDE WERELDLANDEN

Reina Wessels-ten Bruggenkate maakt deel uit van de organisatie SVHO-support die projecten ondersteunt in Sri Lanka.

Anesthesist Joost Swen gaat twee keer per jaar naar ontwikkelingslanden om bij operaties te assisteren. Christiaan de Witt wordt door de Stichting PUMA uitgezonden om bakkersbedrijven wereldwijd te helpen verbeteren. Zij nemen ons met hun verhaal mee op reis.

Reina in Sri Lanka voor SVHO-support

Reina Wessels ten Bruggenkate:

“Vanwege het werk van mijn man Fred, heb ik drie jaar met ons gezin in Sri Lanka gewoond. Fred is architect en werkte daar aan de uitbreiding en renovatie van de luchthaven. Ik had een correspondentie voor de krant waarvoor ik jarenlang als journalist heb gewerkt, maar wilde mijn vrije tijd, naast de zorg voor mijn gezin, zinvol besteden. Ik heb de sloppenwijken van Colombo bezocht, waar mensen onder erbarmelijke omstandigheden leven. Stel je voor: ze wonen er in een hutje van palmboombladen of golfplaten, hebben een paar potten om in te koken en matjes om op te slapen en verder niets. Samen met mijn buurvrouw heb ik bij een katholieke organisatie aangeklopt om te vragen of we iets konden doen. Ze zeiden: “Alles wat je doet is goed”. We hebben toen de meisjes en de moeders uit de sloppenwijk bij ons thuis uitgenodigd. We stuurden ons schoolbusje en dat kwam afgeladen met vrouwen en meisjes terug. De mannen stonden aanvankelijk argwanend tegenover onze bedoelingen, maar toen ik zei dat ze zelf ook mee mochten komen, vonden ze het goed. Op die manier konden we de vrouwen trainen in huishoudelijk werk, zodat ze mogelijk werk buiten de sloppenwijk zouden kunnen vinden. Wij zorgden voor koffie en thee en iets te eten, dan hadden ze vast wat lekkers binnen. Het aanleren van nieuwe vaardigheden was geen kleinigheid, want de meeste vrouwen en meisjes waren nog nooit in een echt huis geweest. Ze keken hun ogen uit en moesten erg wennen aan de moderne techniek. Toen ze voor het eerst de telefoon

opnamen en een stem hoorden spreken, legden ze de hoorn van schrik meteen weer op het toestel. Enkele vrouwen hebben aan onze inspanningen een baan overgehouden. Voor anderen was de achterstand te groot. Voor we uit Sri Lanka vertrokken, hebben we een groot feest voor alle vrouwen georganiseerd waarbij ze zelf hun hete curries kookten. Veel vrouwen vertrekken ook naar het buitenland, bijvoorbeeld naar Saoedi Arabië. Hun paspoorten worden vaak in beslag genomen door de bemiddelaar. Het komt voor dat ze door hun werkgevers mishandeld en verkracht worden. Die vrouwen komen niet meer thuis. De kinderen van die moeders raken al gauw in de problemen. De vader kan de zorg niet aan en raakt aan de drank of neemt een andere vrouw. Voor opa's en oma's is die taak te veel. De kinderen krijgen geen opvoeding meer en gaan zwerven en stelen. Die kinderen komen terecht in huizen die wij ondersteunen.

Toen we terug in Nederland waren, werd ik gevraagd mee te doen aan de Stichting Vrijwillig Samenwerkende Hulporganisaties SVHO. Vanaf de oprichting ervan in 1994 ben ik de secretaris. Deze organisatie is geboren uit particuliere initiatieven om projecten in Sri Lanka te ondersteunen. Alle bestuursleden hebben op een bepaalde manier een band met Sri Lanka. Niemand van ons wordt betaald. Als we voor SVHO naar Sri Lanka reizen, betalen we zelf onze vliegtickets.

In de kindertehuizen die wij ondersteunen zitten wezen, maar ook kinderen die er door de kinderbescherming geplaatst zijn. Je kunt het trauma van de gezichten van de mishandelde en misbruikte kinderen aflezen, als ze in het kindertehuis binnen komen. Als je diezelfde kinderen na een jaar ziet, is het verschil opmerkelijk. Bij de nonnen zijn ze veilig. Er is meer ontspanning, de kinderen kijken blijer. Dat is voor ons een bewijs dat het project goed is. Ik hoef geen dankbaarheid, maar ik wil wel zien dat onze steun effect heeft.

De zorg voor gehandicapten is problematisch in Sri Lanka. Ik heb meegemaakt dat in een tehuis in Sri Lanka een gehandicapt kind naakt in de eigen ontlasting in een cementen douche ruimte zat. Er zat weinig leven in de blik van dat kind. De overheid doet weinig. Particuliere initiatieven maken vaak het verschil. In een tehuis zat een jongen die een gevaar voor zichzelf en anderen was. Hij werd opgesloten gehouden in een donkere kamer en je hoorde hem krijsen en schreeuwen. Toen kwamen we op het idee om op het terrein een cementen box tot borsthoogte te maken, waar hij niet uit

kon, maar waar de andere bewoners wel omheen konden lopen, zodat contact mogelijk was. Een humane (en goedkope) oplossing, die de separatie van de jongen verder voorkwam. Mensen geven geld aan gehandicapten op straat, maar willen geen fysiek contact. Ik ben ook vice-voorzitter van Horizon Holland Foundation, een zusterorganisatie van SVHO, die ook projecten elders in de wereld ondersteunt. Zij zenden ook vrijwilligers uit, zoals fysiotherapeuten en sociaal pedagogen. Die raken de kinderen aan en knuffelen met ze. Mensen staan daar met open mond van te kijken. Dat kunnen wij niet, zeggen ze. Sri Lanka is een Boeddhistisch land. Wie als gehandicapte geboren wordt, heeft in een vorig leven iets verkeerd gedaan. Gehandicapten worden beschouwd als de onaanraakbaren.

In de loop van de tijd zijn er 30 tot 35 projecten voor kinderen en gehandicapten gerealiseerd: voedsel voor arme scholieren, een tehuis voor straatkinderen, weeshuizen... Onze organisatie kijkt niet naar een bepaalde geloofsrichting. De hulp is voor wie dat nodig heeft; zowel voor christenen, boeddhisten, moslims, als hindoes. SVHO financiert de projecten. De planning, uitvoering en in standhouding ervan wordt door de mensen in Sri Lanka zelf gedaan. SVHO beoordeelt de aanvragen en controleert de resultaten en afrekeningen. Zijn er na de afronding nieuwe voorzieningen nodig, dan kan opnieuw een plan worden ingediend. Het hoofddoel is dat die projecten zelf het hoofd boven water kunnen houden. Voorop staat dus de zelfredzaamheid. Vorig jaar werd een school die we gesubsidieerd hebben, getroffen door een overstroming. Er is toen een verzoek ingediend om de fundering te versterken om het water tegen te kunnen houden Een goed voorbeeld van een vervolgproject.

Wat het kost om organisatie SVHO te zijn? De organisatie van SVHO wordt door de vrijwilligers zelf bekostigd. Geen bonussen! Geen strijkstok waar iets aan blijft hangen. Alle giften komen ten goede aan de projecten. We worden ook niet door de overheid gesubsidieerd. Kerken of scholen voeren soms actie voor ons en wij lobbyen ook in eigen kringen. Ik beschouw de Regenboog als mijn achterban. Ik ben heel trots als ik kan zeggen dat een bepaald project mede is gefinancierd door mijn kerkgenoten. Ik weet dat mensen in de Regenboog sympathie voor mijn vrijwilligerswerk hebben en soms wordt dat uitgedrukt in een donatie. Een mevrouw uit de gemeenschap vierde een feest. Ze zei: "Ik hoef

geen cadeaus, geef het geld maar aan Reina's Stichting". Dat ontroert me en maakt me blij.

Als dochter van een dominee ben ik opgegroeid met de oproep vanaf de kansel om solidair te zijn met mensen voorbij je eigen horizon. Als je wéét hebt van armoede en gebrek mag je je niet omdraaien en weglopen, vind ik. Geen missie plegen, maar helpen. Als kinderboekenschrijfster kom ik in Nederland op allerlei scholen om lezingen te geven. Dan ontmoet ik kinderen die letterlijk alles hebben en dat heel normaal vinden. In Sri Lanka zie ik kinderen die niets hebben. Die onbalans klopt niet en dat houdt me diepgaand bezig. Het is heel ingrijpend om voor SVHO te werken. Als ik in Sri Lanka ben, zit ik als het ware in een achtbaan van emoties. Alles grijpt veel dieper in dan hier in Nederland De ene keer voel ik me dolgelukkig en de andere keer ben ik compleet van de kaart. Maar óók krijg ik daar elke keer weer een lesje in geloven en vertrouwen hebben.

Voor onze gemeenschap is het goed te weten dat er projecten zijn, rechtstreeks bemiddeld door geloofsgenoten. Het zou fantastisch zijn als De Regenboog een van onze projecten zou adopteren, als signaal van betrokkenheid.'

Joost als anesthesist in Afrika en Suriname

Joost Swen:

"Voor we in de Merenwijk kwamen wonen, hebben Irene en ik in de Kongo gewerkt. Ik als arts en Irene als lerares Frans. We zijn door het bureau "Dienst over Grenzen" van de Hervormde en Gereformeerde kerk in contact gekomen met de Zweedse organisatie Svenska Missions Föbundet. Die heeft ons uitgezonden. Voor dat kon, moest ik na mijn afstuderen eerst de cursussen tropische geneeskunde, gynaecologie en verloskunde volgen. Ik was 29 jaar toen ik met Irene vertrok

We woonden in Kimpese. Als je vanaf de Atlantische Oceaan de Kongorivier volgt, dan kom je eerst bij Boma en vervolgens bij Matadi. Kimpese ligt tussen Matadi en de hoofdstad Kinshasa. Het is verstedelijkt platteland. Vanaf Matadi is er een 350 km lange, geasfalteerde weg naar de hoofdstad Kinshasa. Ik werkte bij het Institut Médicale Evangélique. Als je kijkt naar de mensen die er werkten zou je het een evangelisch-oecumenisch ziekenhuis kunnen noemen. Er waren Amerikaanse baptisten, methodisten en mennonieten en Nieuw zeelanders in dienst. Het was een heel internationale gemeenschap.

Op de cursus die ik vooraf volgde, stond geboortebepaling hoog op de lijst van te bereiken doelen. Maar de mensen in Kongo hadden de behoefte om zoveel mogelijk kinderen te krijgen. Die doelen stonden dus loodrecht op elkaar. Je hebt met individuen en met de gemeenschap te maken. Op gemeenschapsniveau kun je wel aangeven dat de bevolkingsgroei een groot probleem wordt. Op het ogenblik zijn er één miljard Afrikanen. Als er niets verandert, zijn dat er in 2050 twee miljard. Er zijn bij lange na geen mogelijkheden om iedereen te voeden. Die overbevolking leidt tot een enorme verpaupering, tot hongersnoden en tot vluchtelingenstromen.

De Kongo is gekoloniseerd geweest door de Belgen. Irene en ik kwamen er in 1970, toen Kongo tien jaar onafhankelijk was. Ik zeg wel eens: "Toen ik 40 jaar geleden in de Kongo kwam, waren er een miljard Chinezen die doodarm waren. Die hadden alleen blotevoetendokters en niets te eten. Je had ook een miljard Afrikanen die even arm waren. Nu is de Chinese economie de tweede in de wereld. Zij zijn het die veel projecten financieren in Afrika. De weg van Kinshasa naar Matadi die in de loop van de tijd een zandweg geworden was, is door de Chinezen opnieuw geasfalteerd. De Chinezen nemen veel winkels over.

Gerechtigheid is niet zo gemakkelijk te realiseren. De armoede in Afrika is niet eenduidig te verklaren. Een van de redenen die wordt aangegeven is die van de "extended family". Waar wij woonden in Kongo was er een materlineair systeem. Als een jongen en meisje trouwen, dan vallen ze onder de verantwoordelijkheid van de familie van het meisje. Als het huwelijk mis gaat, of een kind wordt wees, dan zorgt de oudste broer van het meisje er voor. Het is een systeem dat in deze tijd niet helemaal meer te handhaven is. Mensen verhuizen en dan klopt het niet meer. Als dat gebeurt, zijn de kinderen de dupe. Als

zij door omstandigheden niet meer worden opgevangen, verworden zij tot straatkinderen, die door niemand verzorgd worden en die zichzelf in leven moeten houden. Je hebt een kleine groep onvoorstelbaar rijke mensen in Afrika. Zij moeten in het kader van extended family goed voor familieleden zorgen. Dat systeem werkt de corruptie in de hand.

Als arts had ik zowel met de patiënten te maken als met het personeel van het ziekenhuis. Het personeel was grotendeels Congolees of Zaïrees zoals dat toen heette. Er was een hele groep Afrikanen waar we intensief contact mee hadden. We zijn er 6 jaar geweest. Tien bevriende mensen hebben ons na terugkomst in Leiden bezocht. En een lange, lange tijd bleven we nog post van hen ontvangen. Ik was dokter en dan kijken mensen erg naar je op. In de ogen van Afrikanen was ik een waanzinnig rijk man. De mensen daar deelden hun zorgen met ons: "We hebben een kind dat ziek is of we hebben niet te eten." We zijn getuigen geweest op een huwelijk. Het zoontje van dat echtpaar kreeg nierinsufficiëntie en moest een niertransplantatie ondergaan. Ze vroegen of dat niet in Nederland kon. Ze hadden geen idee van de wachtlijsten die wij er in Nederland zelf voor hebben. Ik werkte in het ziekenhuis en behandelde mensen, maar droeg ook mijn medische kennis over. Toen we daar weggingen, was het voor het eerst dat we vier co-assistenten in opleiding hadden. Voor ons was het verblijf een heel zinvolle ervaring.

Na onze terugkeer ben ik mij gaan specialiseren tot anesthesist en heb ik in het LUMC gewerkt. Daar werkte ook professor Kanhai. Hij zei tegen mij: "Joost na je pensioen moet je gaan werken in 's Lands Hospitaal" in Paramaribo." Ik was dan wel 65, maar voelde me veel en veel jonger. Irene wilde het avontuur ook wel aan. We woonden in Paramaribo in een klein appartementje. Het was er heel drukkend. De Airco maakte zoveel lawaai. Als je hem aan liet staan, kon je niet slapen van de herrie en als je hem uitzette, kon je niet slapen van de warmte. Op een ochtend na een doorwaakte nacht zei Irene: "Joost jij kunt doen wat je wilt, maar ik blijf hier niet". Toen moest ik mijn plannen bijsturen. Ik ben nog twee keer twee maanden naar Suriname geweest. Tegenwoordig heb ik me aangesloten bij de Belgische Organisatie "Artsen zonder vakantie". Zij sturen artsen uit naar Afrikaanse landen voor twee/ drie weken. Een team van specialisten gaat daar dan naar toe om moeilijke operaties te verrichten. Ik leer

de verpleegkundigen hoe je het beste anesthesie kunt geven.

Het geloof is belangrijk in mijn leven. Mijn vader was gereformeerd predikant. Maar mijn geloof is wel veranderd. Het hiernumaals is belangrijker geworden dan het hiernamaals. Ik lees op het ogenblik een boek van Klaas Hendrikse: "Geloven in een God die niet bestaat". Die zegt God gebeurt op bijzondere momenten tussen mensen. Dat vind ik – die opgegroeid is met de Heidelbergse Catechismus - interessant. Als we naar een zondagse viering komen, dan voel ik me met gelijkgezinden. Je bent even uit het leven van alledag. Je brengt God eer. Er is een gemeenschaps- gevoel. Dat is goed, maar als gemeenschap moeten we niet in onszelf verklonken raken. De blik moet ook naar buiten gericht worden. Jezus, navolgen is een mooie opdracht, maar vaak een moeilijke zaak. Proberen is toch de moeite waard. En heeft hij niet gezegd; "Wat jullie voor de minsten van mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan". Dat is een goede leidraad."

Christiaan helpt bakkersbedrijven over de hele wereld

Christiaan de Witt:

Toen ik de bakkerij in de Merenwijk nog had, kwam er een vraag naar een stageplaats voor twee bakkersleerlingen uit Litouwen, die praktijkervaring wilde opdoen in West Europa. Ik ben daar toen op in gegaan. De jongens werkten en woonden een maand bij mij. Zo kwam ik in contact met de organisatie PUM (Programma Uitzending Managers). Binnen die organisatie dragen oud-managers hun kennis over aan mensen in landen waar armoede heerst. Toen ik mijn bakkerij had verkocht, dacht ik: "Dat wil ik gaan doen". Ik help er mensen mee en ik doe het heel graag en zo helpt dat werk mij ook.

Bij het PUM zijn landen aangesloten die economisch zwak zijn en de hulp goed kunnen gebruiken. Het zijn bedrijven in Latijns Amerika, Afrika, Azië en Oost Europa. Turkije is geen lid meer, de bedrijven daar hebben tegenwoordig middelen om zelf specialisten in te huren.

In al de genoemde landen is een vertegenwoordiger. Dat kan een Nederlander zijn, wellicht een advocaat. De vertegenwoordiger houdt een lezing voor een Kamer van Koophandel in het desbetreffende land. Bedrijven melden zich dan bij die vertegenwoordiger. Die beoordeelt of het zin heeft dat er een specialist komt. Het verblijf van de specialist moet zin hebben. Het bedrijf moet een bepaalde potentie hebben. De aanvragen komen veelal van zaken uit het midden- en klein- bedrijf. De doelen die mensen voor ogen hebben als ze om een deskundige vragen zijn: efficiency- en hygiëneverbetering en productuitbreiding. Bij het PUM zijn 3200 experts werkzaam in 70 landen. Tien mensen werken bij de organisatie in vaste dienst. De anderen werken allemaal op vrijwillige basis. Er zijn verschillende sectoren zoals de agrarische of de toeristische sector. Als iemand bij het PUM wil werken, moet hij een uitgebreid Curriculum Vitae invullen.

West Europa staat hoog aangeschreven op het gebied van brood. Dat levert een vraag op naar West-Europese bakkers die kunnen adviseren over nieuwe producten. De sectorcoördinator van de 50 bakkers is zelf ook een bakker. Als hij denkt dat ik de geschikte persoon ben voor de klus, dan vraagt hij of het me wat lijkt. Hij stuurt me vervolgens alle gegevens over dat bedrijf. Hoe groot het is en hoeveel mensen er werken. Daarna gaan we een reisdatum bepalen. Mijn CV wordt naar het desbetreffende bedrijf gestuurd, dat zijn fiat moet geven. Het PUM betaalt de reis van de experts, maar de mensen ter plaatse moeten voor het verblijf zorgen. Ik ga twee keer per jaar op reis en ben inmiddels op 13 projecten in de volgende landen geweest: in Kirgizstan, Oezbekistan, Georgië, India, Guatemala, Honduras, Ecuador, Turkije, de Filipijnen en in Niger.

Ik bereid me altijd heel goed voor op zo'n reis. Ik zoek op internet naar mensen die weten wat er in een bepaald land gegeten wordt. Als ik bij een bedrijf binnenkom, vraag ik eerst om een rondleiding. Ik wil dan ook andere bedrijven zien. We kopen overall een zelfde soort brood. Alle broden worden getest op hun kwaliteit. Dan wordt bepaald wat het beste brood is. We gaan dan proberen om het brood uit het eigen

bedrijf te verbeteren. Er zijn een hele hoop middelen om dat te doen. De kwaliteit van brood kun je al aan de buitenkant beoordelen. Je kunt zien of de oven op de juiste temperatuur heeft gestaan en of het deeg goed is. Bakkers over de hele wereld hebben het vermogen goed over de kwaliteit van een broodje te oordelen.

Na twee dagen ga ik van de grondstoffen een broodje bakken op mijn manier. Ik vraag aan iemand die daar werkt om de oven in te stellen, want vaak hebben ze geen thermometer. Ik geef dan opdracht om een temperatuur in te stellen die nodig is om cake te bakken. Vaak wordt het brood te licht gebakken. Ik raad dan aan: "Laat het brood nog even, dan krijgt het een mooi korstje." Uiteindelijk beslissen de mensen zelf aan de hand van mijn proef wat het beste is. We werken soms onder heel primitieve omstandigheden. Er is vaak geen warm water en ik moet soms werken op een gasstelletje op de grond. Het gaat niet alleen om brood, maar ook om gebak. In mijn vak is het zo dat veel recepten die kennis van basisproducten vereisen niet meer gemaakt worden. Tegenwoordig werkt men met kant-en-klaar mixen. Ik kan nog gele room voor tompoezen maken van melk, eidooier en zetmeel en suiker. Jongeren kunnen dat niet meer. Voor het werk dat ik voor het PUMA doe is die basiskennis onontbeerlijk.

Ik ben begonnen in Kirgizstan. Dat is een Russische deelrepubliek geweest. Achteraf is dat de leukste meest complete missie geweest. Daarom zal ik speciaal aan de hand van dit project over mijn werk vertellen. Ik kwam om vier uur 's nachts in Kirgizstan aan. Een aantal mannen met zwarte leren jassen kwamen op me toe om mijn koffer te pakken. Ik schrok een beetje want ik verwachtte niet door zo'n delegatie ontvangen te worden. De mensen waar je verblijft zijn verantwoordelijk voor je veiligheid. Ze adviseren je als je op eigen initiatief ergens naar toe wilt gaan. De eigenaar van het bedrijf was een vrouw. Ze was in haar eigen keuken begonnen met het bakken van taarten. Inmiddels was daar een broodbakkerij bij gekomen en had ze vijftien mensen in dienst en het bedrijf breidde zich nog uit. Ik heb me eerst bemoeid met de broodbakkerij, daarna met het gebak. Ik heb echt Nederlandse producten gemaakt, zoals spritsen, pindakoekjes en mergpijpjes, speculaas en marsepein. Niet alle producten vallen in de smaak, maar als dat wel het geval is, worden die in productie genomen. Die vrouwelijke ondernemer was bijzonder slim. Ze stelde heel veel vragen. Ze zei: "We gaan

samen naar de burgemeester". Zo zette ze haar bedrijf mooi op de kaart. Ze was trots een expert uit Nederland voor te kunnen stellen. Het is dus niet alleen belangrijk wat je doet, maar ook dat je er bent. Dat houd ik altijd in mijn hoofd. De vierde dag zei ze: "Er komt een televisieploeg." Het was een klein stadje, dus het stelde niet zoveel voor. Ik heb verteld over het plan om in verband met de gezondheid het gebak lichter te maken. Bij ons weegt een moorkop 50 gram en daar 1 ons. De volgende dag stonden er al mensen in de zaak met een vraag naar het nieuwe gebak.

Elk jaar ging die ondernemer ook naar het weeshuis, waar ze koekjes uit deelde aan de kinderen. Zij vroeg mij er ook mee naar toe te gaan. Een bijzondere ervaring. Toen ik met de bakkerij stopte, is de apparatuur die over was daar heen gegaan.

Aan het eind van mijn werkbezoek maak ik een rapport met al mijn bevindingen en die bespreek ik ter plekke. In dit geval had ik heel mijn verblijf een tolk ter beschikking.

Twee keer per jaar komen de 50 specialist-bakkers bij elkaar om ervaringen uit te wisselen. Dat gebeurt vaak bij een grondstoffenspecialist die het leuk vind om de bakkers te ontvangen. Je kunt ze ook als je op missie bent, raadplegen. Ik probeer altijd met grondstoffen uit het land te werken, import is vaak te duur. In Ecuador hadden ze nogal wat kokos. In dat geval heb ik een collega om extra kokosrecepten gevraagd.

Het is de bedoeling dat er met de bedrijven contact gehouden wordt. Dat lukt niet altijd. Ik ben in de Filippijnen geweest. Daar heb ik geadviseerd om een sandwichbar bij de winkel te beginnen, omdat er nogal wat toeristen kwamen en die liep ontzettend goed. Ik ben er drie keer geweest. Ik krijg een mailtje van de eigenaresse waarin ze schrijft: "kom nog eens kijken naar het resultaat van je advies!" Als er in de bakkerij iets verandert, laat ze het me per email weten. Zij is in Nederland geweest met haar moeder. Het is ook de bedoeling dat mensen uit die projecten naar Nederland komen. Dat wordt door Economische Zaken gestimuleerd, met de bedoeling dat de Nederlandse economie er ook wel bij vaart.

Zoals ik al eerder aangaf, vind ik dit geweldig werk om te doen. Ik doe het niet bewust vanuit een religieuze motivatie. Het geloof is voor mij persoonlijk belangrijk. Als ik op de projecten ben, probeer ik altijd zondags een kerk te bezoeken. Door dat ik naar zoveel landen reis, werk ik met mensen vanuit verschillende

religieuze tradities, Oecumene in de breedste zin van het woord.”

Interview: Frances Verhaar
Foto's: Frans Voets en Edo Elstak

Nieuwe uitgaven rond de Bijbel

Reis door de Bijbel is een boeiend boek dat je meeneemt op reis. Je ontdekt twintig plaatsen en verhalen uit de Bijbel met behulp van grote gedetailleerde overzichtsplaten, kaartjes, illustraties en uitleg. Je vindt ook details over steden, gebouwen en volken. Met leuke weetjes en achtergronden! Een prachtige, grote uitgave, gemaakt voor nieuwsgierige kinderen van 8-12 jaar.

Het graf is leeg is een Prentenbijbelboekje waarin het opstandingsverhaal wordt naverteld voor kinderen. Bij het boekje is een dvd gevoegd waarop het verhaal wordt voorgelezen en de prachtige illustraties van Marijke ten Cate tot leven komen.

Voor informatie over nieuwe uitgaven, kijk op www.bijbelgenootschap.nl. Alle uitgaven zijn verkrijgbaar in de boekhandel of via www.bijbelgenootschap.nl

Zwart

Deze column gaat niet over de kleur van Co, maar over de manier waarop ik tegenwoordig met de bus reis. Nu ik dit schrijf, reis ik al meer dan twee weken zonder geldig vervoerbewijs van en naar het station. Reden van deze zonde is de OV-chipkaart, die in Zuid-Holland sinds 19 mei de strippenkaart verdrongen heeft.

Dat de OV-chipkaart ingevoerd zou worden, wist ik al jaren. Ik ben zelfs wel eens naar bijeenkomsten van Connexxion geweest, waarbij blinden te zien kregen hoe het systeem werkte. Toen bleek alom dat in- en uitchecken nog wel eens een dure grap kan worden. Er is zo veel lawaai in de bus, dat je de piepjes vaak niet goed kunt horen. En hoor je wel een piep, dan kan die net zo goed van de scanner van je buurman zijn, die naast je in- of uitcheckt. Bovendien vraagt het in- en uitchecken een hoop extra handelingen, met ook nog een stok en hondenriem en dringende passagiers.

In veel landen mogen gehandicapten gratis gebruik maken van het openbaar vervoer. Dat vind ik een goede zaak, omdat gehandicapten toch vaker aangewezen zijn op de bus, waar een ander de fiets pakt. Alle ritten die ik per

bus afleg zou ik, als ik had kunnen zien, met gemak in een kwartiertje kunnen fietsen. Omdat het OV-chipkaartsysteem ontoegankelijk is en ook niet toegankelijk gemaakt gaat Worden, Zou de Nederlandse overheid best bereid zijn om blinden gratis te laten reizen. Een lastig probleem zou dan eenvoudig opgelost kunnen worden, ware het niet dat er een groep blinden aan de touwtjes trekt die dat niet wil hebben. Wie gratis mag reizen, zo vinden zij, is niet geïntegreerd. Wie de bus ophoudt omdat het in- en uitchecken op de tast langer duurt, is kennelijk wel heel geïntegreerd bezig.

Als de vervoerders het chipkaartsysteem toegankelijk moeten maken, kost dat een boel geld. Veel meer dan dat het kost wanneer blinden gratis mogen reizen. De schatkist van de overheid zou er meer bij gebaat zijn als de blinden zo geïntegreerd waren dat zij hun geleidehond en andere hulpmiddelen zelf betaalden. Gek genoeg heb ik daar nog nooit iemand over gehoord.

Omdat het chipsysteem toch wel erg ontoegankelijk bleek, heeft de belangenorganisatie voor blinden een speciaal abonnement ontwikkeld. Wanneer dat abonnement op de persoonlijke OV-chipkaart geladen wordt, mogen we voor € 10 per maand onbepaald met bus en tram. Leuk voor wie veel reist. Voor wie wat minder met de bus gaat, is ook dit een prijzige aangelegenheid. Bovendien moet ook met deze chipkaart in- en uitgecheckt worden. Wie dat niet doet, heeft geen geldig vervoerbewijs. Wie het speciale abonnement wil hebben, moet daarvoor bergen verzetten. Je moet eerst aan een persoonlijke chipkaart zien te komen en vervolgens naar een vervoerbedrijf in Amsterdam, Rotterdam of Den Haag gaan, om het daar op de kaart te laten laden. Wie dat niet kan, moet iemand met goede ogen inschakelen om een formulier in te vullen, wat vervolgens naar Connexxion gestuurd moet worden. Van toegankelijkheid heeft de belangenorganisatie kennelijk nooit gehoord.

Bovenstaande stond me zo tegen, dat ik op 19 mei nog geen OV-chipkaart aangeschaft had. De buschauffeurs konden mijn strippenkaart echter niet meer stempelen. Een kaartje koste € 3,50 per rit, hoe kort de reis ook was. Ik besloot dus maar te capituleren en via internet in elk geval een persoonlijke chipkaart aan te vragen, met daarop het laagst mogelijke bedrag. Die aanvraag is nu al een paar weken de deur uit, maar de chipkaart is nog steeds niet binnen. Ik kom er helaas niet onderuit om een paar keer per week met de bus mee te gaan, en inmiddels heb ik ontdekt dat gratis

reizen heel eenvoudig is. Ik stap de bus in, met in mijn hand de OV-begeleiderskaart (een kaart waarmee ik gratis een begeleider mee mag nemen en zelf moet betalen). Ik groet beleefd, laat een hoekje van de kaart zien en loop door. Deze handelswijze heeft me al heel

wat kaartjes van € 3,50 bespaart. Laat die OV-chipkaart nog maar even wegblijven.

www.deblindeeendindebijt.nl

(advertentie)

Niets is blijvend, behalve verandering.

- Zoekt u professionele hulp om uw administratie weer op orde te krijgen?
- Wilt u meer weten over wat u moet regelen voor later of heeft u hulp nodig bij de afwikkeling van een nalatenschap? Samen met de notaris helpen wij u verder.
- Zoekt u een boekhouder of hulp voor uw belastingaangifte?

Geef deze zorgen vthanden. Wij komen bij u thuis, hantaren lage tarieven en nemen de tijd voor u. Vraag om eer vrijblijvend eerste gesprek.

Quaestor Plus B.V. t.o.v. Dick Visser, Stokmuis 42 2317 ER Leiden
Tel. 071-5727299 of 06-49747390
E-mail: info@laterdichterbij.nl Meer informatie op: www.laterdichterbij.nl

Belastingen, administraties, bewindvoering en executeur.